

og efter at dette indlæg var modtaget og tilstillet de 2 andre kommuner, fremsatte disse på tilsvarende måde en udtalelse over for retten.

Da det i efteråret 1949 blev klart, at det ville vise sig umuligt at tilendebringe rettens behandling af det foreliggende spørgsmål inden udløbet af den herfor fastsatte tidsfrist, enedes man i retten om at søge denne frist udskudt endnu et år, således at man samtidig henstillede til indenrigsministeriet at søge fristen for fremsættelse for rigsdagen af forslag til lov om revision af den bestående udligningsordning udsat til rigsdagssamlingen 1950—51. Indenrigsministeren fremsatte et hertil sigtende lovforslag på rigsdagen, og dette lovforslag blev gennemført uændret som lov nr. 523 af 19. december 1949.

Københavns kommune havde lejlighed til skriftligt at tage stilling til de fra de 2 andre kommuners side fremkomne indlæg, og de 2 sidstnævnte kommuner afgav herefter afsluttende udtalelser.

Voldgiftsretten har i medfør af bestemmelsen i lovens § 17 foretaget en almindelig undersøgelse vedrørende de økonomiske forskydninger, der siden 1937 var foregået mellem de 3 hovedstadskommuner i henseende til disse kommuners indtægts- og udgiftsforhold. Resultatet af denne undersøgelse er optrykt nedenfor som bilag 1.

Under voldgiftsrettens forhandlinger gjorde der sig, efter at den skriftlige procedure var tilendebragt, blandt rettens medlemmer afvigende synspunkter gældende, men der var enighed om det ønskelige i, at formandsskabet søgte at opstille en skitse til en ændring af de gældende regler om udligning mellem de 3 hovedstadskommuner, som kunne danne grundlag for en videre forhandling i retten med henblik på muligheden af at opnå en ordning, som samtlige medlemmer kunne tiltræde.

Da ingen på forhånd tog afstand fra det i overensstemmelse hermed fra formandskabets side fremsatte skitseforslag, udarbejdedes der beregninger over forslagets økonomiske virkninger, og efter en række yderligere forhandlinger blev der på et møde i retten den 22. november 1950 konstateret enighed om afgivelse af nedenstående indstilling til indenrigsministeren.

IV. Voldgiftsrettens synspunkter og indstilling.

1) Såvel af de skriftlige indlæg, som blev fremsat over for retten af kommunalbestyrelserne i de 3 hovedstadskommuner, som af de indledende mundtlige forhandlinger i rettens møder fremgik det, at de 3 kommuners principielle syn på spørgsmålet om en revision af den bestående udligningsordning på forhånd var indbyrdes stærkt afvigende.

Fra Københavns kommunes side hæftede man sig særlig ved nødvendigheden af at imødegå den udvikling i retning af en begrænsning af udligningsordningens økonomiske virkninger, som i de senere år var blevet stadig mere tydelig; man pegede på, at udligningen nu sker på basis af sådanne procenter af grundbeløbet af opholdskommuneskatten, at det skatteprovenu, der indgår i de endelige beregninger af udligningstilsvaret, ikke står i et rimeligt forhold til de kommunale udgifter, som indgår under beregningerne.

Frederiksberg kommune har navnlig henledt opmærksomheden på, at man altid fra Frederiksbergs side har været imod den nuværende tosidede udligningsordning som ikke stemmende med selve tanken om en økonomisk udligning mellem tre kommuner, og har særlig fremhævet, at den tosidede udligning bør ændres til en tresidet, således at der ved udligningen mellem København og Frederiksberg også bliver taget hensyn til den mellem København og Gentofte stedfindende udligning.

Endelig har Gentofte kommune i første række gjort sig til talsmand for, at der blev taget hensyn til, at stigningen siden 1937 i de samlede udgifter pr. indbygger har været større i Gentofte kommune end i de to andre kommuner, og til, at kommunen gen-